

בש"פ 6170/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6170/21

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע
במ"ת 7961-07-21 מיום 19.8.2021 שניתנה על ידי
כב' השופט גד גדעון

תאריך הישיבה: י"ג בתשרי התשפ"ב (19.09.21)

בשם העורר: עו"ד מאיר לחן

בשם המשיבה: עו"ד שרית חתוקה

החלטה

לפניי ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע במ"ת 7961-07-21 מיום 19.8.2021 (כב' השופט גד גדעון), במסגרתה קבע כי קיימות ראיות לכאורה כנגד העורר ביחס לכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, ולאור קביעה זו הורה על שחרור לחלופת מעצר בהוסטל "אלפנאר" בו מצוי העורר נכון לעת הזו. לאחר

ששמעתי את באי-כוח הצדדים, הגעתי למסקנה כי יש לקבל את הערר באופן חלקי.

העורר מואשם בכתב האישום במעשה אחד של עבירת אינוס (לפי סעיף 345 (ב)(5) ובנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: עבירת האינוס ו-חוק העונשין, בהתאמה)), וכן במעשים מגונים (בגין שליחת הודעות סמס למתלוננת) (לפי סעיף 348(ב) ובנסיבות 345(א)(1) לחוק העונשין).

שאלת המפתח אותה יש לבחון במקרה דנן היא האם קיימות ראיות לכאורה לאישום בעבירת האינוס, וככל שקיימות ראיות שכאלה – האם יש בהן חולשה ראייתית. מצב הדברים בעניינו פשוט למדי. העדות המרכזית הקושרת את העורר לעבירת האינוס היא עדותה של המתלוננת, כפי שנמסרה במספר הודעות במשטרה, אשר הראשונה שבהן ניתנה ביום 29.6.2021. בהודעות אלו אכן מוסרת המתלוננת כי העורר ביצע בה מעשה מגונה באחת הפעמים הנזכרות בכתב האישום, ובכך מתקיימת הדרישה לפוטנציאל הרשעתי הקיים בחומר הראיות הגולמי. ואולם, בהודעה מוקדמת יותר שמסרה המתלוננת ביום 16.7.2021, השיבה באופן מפורש לשאלת החוקרת, כי לא התקיימו יחסי מין בינה לבין העורר. תשובה זו יוצרת כרסום משמעותי בחומר הראיות הקיים נגד העורר, וזאת בשים לב לכך שהאשמת העורר בעבירת האינוס נסמכת, רובה ככולה, על עדות המתלוננת. ודוק, אין באמור לעיל כדי לטעת מסמרות בשאלה האם בסופו של הליך יזוכה העורר מסעיף האינוס. עניין זה יבחן, מטבע הדברים, במסגרת ההליך העיקרי, בהתאם למכלול הראיות שיפרשו לפני בית המשפט, ובכלל זה עדות המתלוננת בפניו. משמעות הדברים היא כי חומר הראיות הגולמי הקיים בעניינו של העורר בשלב זה מבסס ראיות לכאורה, אך לא כאלו הנקיות מחולשה ראייתית משמעותית. ניתוח זה, כידוע, משליך על הדיון בשאלת מעצרו של העורר, בכלל, ובשאלת החלופה המאזנת בצורה ראויה בין מכלול השיקולים הרלוונטיים הכרוכים בקבלת החלטה בדבר חלופת מעצר, בפרט.

בהינתן מצב הראיות האמור בעניינו של העורר, סבורני כי יש מקום לאפשר לו להציג חלופת מעצר מקלה יותר מזו שאושרה לו בהחלטת בית המשפט קמא, דהיינו, מעצר בית בבית סבתו ברהט, אשר יכול שיהיה מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני לפי החלטת בית המשפט קמא. אכן, כפי שקבע בית המשפט קמא, חלופה זו פחות הדוקה מחלופת המעצר המוסדי שאושרה (המעצר בהוסטל "אלפנאר"), וייתכן מאד שלא היה מקום להסתפק בה לו היו הראיות בעניינו של העורר מוצקות. ואולם חלופה זו משקללת בצורה ראויה בין האינטרסים החברתיים שבהגבלת חירותו של העורר לבין האינטרסים שבהגנת חירותו של מי שקיימת חולשה משמעותית בחומר הראיות בעניינו, באופן המשליך על סיכויי הרשעתו.

לפיכך, מתבקש בית המשפט קמא לקיים דיון נוסף בעניינו של העורר עד ליום א', 3.10.2021, על מנת לבחון קיומם של מפקחים ראויים, וכן אמצעים נוספים אשר יסייעו באיון המסוכנות הכרוכה בהבאת העורר למעצר בית בבית סבתו שברהט, וזאת בשים לב לחולשה הראייתית הקיימת בעניינו של העורר.

בכפוף לאמור לעיל, העורר ימצא בהוסטל "אלפנאר" בהתאם לתנאים שקבע בית המשפט קמא בהחלטתו מיום 19.8.2021, וזאת עד למתן החלטה אחרת בעניין מעצרו. גורמי ההוסטל ב"אלפנאר" מתבקשים להעביר לבית המשפט קמא עד למועד הדיון דו"ח ביחס לתפקודו של העורר בהוסטל "אלפנאר" (דו"ח זה יכול שיימסר על ידי הנציג שילוה את העורר לדיון).

ניתנה היום, י"ג בתשרי התשפ"ב (19.9.2021).

ש ו פ ט
